

104

CERNŮ, Vaclav

1 (1966)

Praha dne 30. června 1966.

Vážený a drahý pane profesore,

jestli možná poslední, ale jistě dotěho ne nej-

méně upřímný z těch nesčetných, kteří spěchají vás z vašemu výročí ujistit o své
věře a lásce. O nejlepších životech se obecně nikdy pomluví, vaše vynikající místo v naší
sociální kultuře, bohužel v kultuře evropské, ať změni jimi, povoláníjší! Já vás osobně
stím hlavně také pro příklad kulturní a národní cti, který jste nepřestal dávat v hou-
něbné době, v náš újeme, a pro prostou a klidnou, ale nesmlouvavou hrdost, která jsem
u vás byl vždy světkem. A mám vás velmi rád pro vaši velikou lidskou láhev
a pro krásnou míru životní radostnosti a rovnováhy, která vás vždy nesměle vyznač-
ovala jako zářícího, kdo viděl a ví, co se žije, a je vnějšně pevný a věrný.

Držte vám, vážený pane profesore, mnoho zdraví a síly, a pan - tato ústí -

vela váš

Václav Černý